

ves side frem til et konstruktivt og bredt samarbejde i de kommende måneder, men vi kan altså ikke støtte de her to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg skal ikke undlade at sige med det samme, at det var en meget positiv kvittering fra fru Carina Christensen omkring det udspil, vi er kommet med. Men der er bare en enkelt ting, vi har brug for at få præciseret, og det er, at for vores vedkommende er der ikke tale om noget som helst ønske om at bryde med armslængdeprincippet.

Hvis vi ikke har fået det skrevet tydeligt nok, så er det i hvert fald sagt nu fra talerstolen, så det kan blive protokolleret, at det har vi ingen ønsker om at ændre på.

Det samme vil jeg også sige i forbindelse med den klare melding omkring det at prioritere teatrene med høje belægningsprocenter. Det synes vi også var en meget fin kvittering på det synspunkt, som vi også tidligere har givet udtryk for i debatten.

Men mit spørgsmål handler om: Mener man nu ikke alligevel set i forhold til den virkelighed, der er ude omkring for andre institutionsledere inden for det offentlige område, inden for det private område, at det er nødvendigt, at man kigger nærmere på, hvordan ledelsesstrukturen er inden for teaterverdenen? Mener man ikke, at der er brug for en opkvalificering?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det, der bringer mig herop, er, at jeg tror, der er en misforståelse omkring, hvad ændringen egentlig er i vores abonnementsordning.

Vi er sådan set meget bevidste om, at der er et ansvar ude i amterne for børn og unge. Men det, vi sådan set prøver at signalere med vores abonnementsforslag, er, at vi mener, at abonnementsordninger og de penge, vi bruger til abonnementsordninger, ene og alene skal kanaliseres ud til det kommende teaterpublikum, nemlig børn og unge. Det er sådan set det, vi prøver.

Kl. 15.40

Det, der yderligere ligger i vores forslag, er, at man som privatteater godt kan komme med i formidlingsordningen, men hvis man vil have en abonnementsordning eller rabatordning, må man selv betale. Der er en række abonnementsordninger, som vi ikke vil gå ind og pille ved. Men jeg siger det blot, fordi det godt kunne ly-

de, som om der var en misforståelse, eller at man ikke havde været opmærksom på det fra konservativ side.

Jeg vil i øvrigt også gerne kvittere for talen.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Først til hr. Peder Sass: Jeg har ikke noget imod, at vi går ind og kigger på ledelses- og styrelsesprocedurerne. Jeg må sige, at jeg ikke kender omfanget af det; jeg ved ikke, om det er et alvorligt problem. Jeg kunne godt forestille mig, at det ville gælde for nogle teatre, ligesom det også gælder for nogle virksomheder. Men om vi over én kam kan sige, at der er dårlige ledelsesstrukturer på samtlige teatre i Danmark, har jeg meget svært ved at sige.

Men jeg synes da, at vi skal få det belyst. Lad os se på omfanget af det, og lad os se, om der er behov for, at vi kigger på strukturerne ledelsesmæssigt. Udnævnelsesmæssigt har jeg nemlig også en mistanke om, at vi godt kunne bruge nogle bedre udnævnelsesmetoder, så der er vi faktisk også interesseret i, at vi får set på det.

Med hensyn til abonnementsordningen: Nej, der må jeg erkende, at jeg ikke havde læst det sådan, at det kun skulle være til børn og unge, og at man så kunne komme med i ordningen, men kun til formidling. Det er ikke vores holdning, vi synes stadig væk, at alle teatre skal have lov at være med i ordningen, og så vil vi gerne give lidt mere frihed til, hvordan man bruger pengene på de enkelte teatre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Først vil jeg takke Socialdemokratiet for at være kommet med beslutningsforslaget, og jeg synes også, at der i den forbindelse skal lyde en tak til ministeren for nu at dele sol og vind lige, for at have taget tråden op. Hvem der så kom først, hønen eller ægget, er for mig underordnet, men jeg synes, det er vigtigt, at der nu bliver sat fokus på den teaterpolitiske situation. Det er der behov for.

Jeg vil sige, at debatten i dag måske nok har været en smule forvirrende, i hvert fald for mig. Nu er det jo sådan, at man kan læse forslaget med forskellige øjne. Jeg har opfattet Socialdemokratiets beslutningsforslag derhen, at man med forslaget primært har ønsket at få sat fokus på den teaterpolitiske situation, få den sat på